

Banánoví

Kateřina Malá

Závod je skvělý prostředek k vykročení z komfortní zóny, poznání limitů a možná jejich posunutí. Je také tréninkem pro komunikaci v náročných situacích.

Letošní ročník byl pro mě plný emocí, zvláště poté, co se nám velmi dobře vydařil první den, urvali jsme nějaká první místa, když bylo na lokalitě více týmů, zaběhli si kilometr asi za šest minut, celou noc jsme šli přes hory a spali asi 20 minut na podlaze úplně hnusné čekárny. Druhý den jsme ale už moc dobře naplánovat nezvládli a vzhledem k tempu ostatních týmů výrazně poklesla motivace jednoho člena, který se nakonec rozhodl odstoupit. I tak jsme se rozhodli to nevzdat a vydat ze sebe to nejlepší, protože závod vnímám jako možnost bojovat sám se sebou a se svými limity, než o porážení ostatních (je to fajn bonus, ale ne každý zvládne ujít přes 80 km za den že :-D). Nakonec nás po noci na lavičce venku bez spacáku asi v 11 stupních zradily kolena dalšího závodníka a sotva jsme se dobelhali na zastávku. Což bych hodnotila asi jako nejhorší zážitek – Měli jsme skvělý plán, ale prostě to nešlo... Cesta z Karlových Varů do Brna pak byla značně nekonečná :-). I tak byl ale závod inspirativní, poskytující prostor pro sebepoznání (a druhých). Stojí to za to!